

Turizm Akademisyenlerinin Sessiz İstifa Davranışı (Quiet Quitting Behavior of Tourism Academics)

* Abdullah ÜLKÜ ^a

^a Harran University, Faculty of Tourism, Department of Tourism Guidance, Şanlıurfa/Türkiye

Makale Geçmişi

Gönderim Tarihi: 21.02.2025

Kabul Tarihi: 16.05.2025

Anahtar Kelimeler

Turizm

Akademisyen

Sessiz istifa

Yükseköğretim

Öz

Bu çalışmanın amacı, Türkiye'deki turizm akademisyenlerinin sessiz istifa davranış düzeyini belirlemek ve bu eğilimlerin altında yatan nedenleri incelemektir. Araştırmada karma yöntem kullanılmıştır. Nicel aşamada, Karrani vd. (2023) tarafından geliştirilen sessiz istifa ölçeği ile 259 akademisyenden veri toplanmıştır. Katılımcılar, Türkiye'deki turizmle ilgili ön lisans ve lisans programlarında görev yapan akademisyenler arasından kolayda örnekleme yöntemi ile seçilmiştir. Veriler, 5'li Likert ölçeği kullanılarak değerlendirilmiş, aritmetik ortalamalar tespit edilmiş ve tek yönlü varyans analizi kullanılmıştır. Nitel aşamada, 8 Araştırma Görevlisi Doktor (Arş. Gör. Dr.) ve 3 Araştırma Görevlisi (Arş. Gör.) ile derinlemesine görüşmeler yapılmıştır. Katılımcılar, amaçlı örnekleme yöntemi ile seçilmiş ve görüşmelerin analizi içerik analizi tekniğiyle gerçekleştirilmiştir. Ana sonuçlar, Arş. Gör. Dr. grubunun, kariyer belirsizliği, kadro güvencesi eksikliği ve yoğun iş yükü nedeniyle sessiz istifa eğilimine en yatkın grup olduğunu göstermektedir. Ayrıca, destekleyici liderlik eksikliği, iş-yaşam dengesizliği, tükenmişlik, takdir eksikliği ve kurumsal taleplerin yoğunluğu sessiz istifayı artıran temel faktörler olarak belirlenmiştir. Çalışmanın sonuçları, turizm akademisyenlerinde sessiz istifanın azaltılması için kadro politikaları, liderlik desteği ve iş-yaşam dengesi stratejileri geliştirilmesi gerektiğine işaret etmektedir.

Keywords

Tourism

Academic staff

Quiet quitting

Higher education

Makalenin Türü

Araştırma Makalesi

Abstract

The primary objective of this study is to determine the level of quiet quitting behavior among tourism academics in Türkiye and to examine the underlying reasons for these tendencies. A mixed-methods approach was employed in the research. In the quantitative phase, data were collected from 259 academics using the quiet quitting scale developed by Karrani et al. (2023). Participants were selected through a convenience sampling method among academics working in associate and undergraduate tourism-related programs in Türkiye. The data were evaluated using a 5-point Likert scale, arithmetic means were calculated, and one-way analysis of variance (ANOVA) was conducted. In the qualitative phase, in-depth interviews were held with eight Assistants holding a Ph.D. and three Assistants. Participants were selected using a purposive sampling method, and the interview data were analyzed through content analysis techniques. The main findings reveal that the Assistants holding a Ph.D. group is the most prone to quiet quitting tendencies due to career uncertainty, lack of job security, and heavy workloads. Furthermore, the absence of supportive leadership, work-life imbalance, burnout, lack of appreciation, and the intensity of institutional demands were identified as key factors contributing to quiet quitting. The results of the study suggest that to reduce quiet quitting among tourism academics, it is essential to develop staffing policies, provide leadership support, and implement work-life balance strategies.

* Sorumlu Yazar

E-posta: abdullahulku@harran.edu.tr (A. Ülkü)

DOI: 10.21325/jotags.2025.1616